

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 14. 05. 2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Saslušanje svedoka Slobodana Medića

Svedok je odbio da iskoristi pravo da kao brat optuženog Dragana Medića ne svedoči u ovom postupku.

Nešto pre početka bombardovanja, tadašnji najviši organi Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) na prvom mestu Vlastimir Đorđević, pozvali su ga da sa jedinicom *Škorpion* učestvuje u ratnim dejstvima na Kosovu. Okupljanje pripadnika izvršio je u saradnji sa SUP Novi Sad, a u tome je učestvovao i on lično. Ljudi koji su se dobrovoljno priključili toj jedinici okupili su se u Novom Sadu i sa pet autobusa otišli u Prolom Banju. Negde u okolini Beograda zadužili su uniforme. Do Beograda je kolonu autobusa dopratio visoki oficir MUP Milan Milanović-*Mrgud*. U Prolom Banji je izvršio odabir ljudstva, nakon čega je neke ljude vratio kućama. Pripadnicima jedinice je objasnio kako treba da se ponašaju na ratištu, između ostalog i prema civilima. Tokom boravka u Prolom Banji obišao ih je oficir MUP-a Živko Trajković. U ratnu zonu sproveo ih je oficir Specijalnih antiterorističkih jedinica (SAJ) Zoran Simonović-*Tutinac*. Jedinica je bila organizovana u tri voda. Jedan od komandira voda bio i njegov brat optuženi Dragan Medić. Ovaj optuženi je u Podujevu zbog zdravstvenih problema smenjen sa tog položaja i na isti postavljen optuženi Željko Đukić, koji je do tada bio komandir odeljenja.

U Podujevo/Podujevë su stigli u ranim jutarnjim časovima. Autobusi su parkirani u centru grada, na međusobnoj udaljenosti od 100 do 150 metara. Otišao je na sastanak u stanicu policije. Dok je trajao sastanak, čuo je rafalnu paljbu. Izašao je na ulicu i video da Zoran Simonović postrojava pripadnike *Škorpiona* i da sa njima nešto raspravlja. Video je i da doktor SAJ-a iz nekog dvorišta izvlači neko dete i pruža mu medicinsku pomoć. Pitao je šta se desilo, ali nije dobio konkretan odgovor. Saznao je da je pucao neko od pripadnika Posebnih jedinica policije (PJP) i da su neki civili povređeni. Negira navode svedoka P1 da je tom prilikom opušteno prišao stroju pripadnika *Škorpiona* i bio upoznat šta se desilo. Nije ulazio u dvorište u kome se desio incident sa civilima. Nakon ovoga je iz vrhovne komande MUP-a dobio naređenje da se vrati na početni položaj i čeka dalja uputstva. Među pripadnicima jedinice izvršio je istraživanje o tome šta se desilo u Podujevo/Podujevë, ali ništa nije uspeo da sazna. U Prolom Banji ih je obišao i general Ljubiša Pavković. O ovom događaju izvršena je i službena istraga i otkriveno je da su ubistvo civila izvršili Saša Cvjetan i svedok P1. Negira da su pripadnici *Škorpiona* u Podujevu/Podujevë pljačkali albanske radnje i da je u autobusima bilo ukradenih stvari. Nakon nekog vremena, od strane MUP-a SAJ-a, *Škorpion* su ponovo angažovani u drugim ratnim dejstvima na Kosovu, u reonu Prizrena/Prizren prema Uroševcu/Ferizaj. Smatra da ovaj zločin nisu izvršili pripadnici *Škorpiona*, već najverovatnije pripadnici PJP i lokalne policije i da su oni zapravo lažno okrivili njegovu jedinicu.

Optuženi Željko Đukić je u to vreme bio debeo i korpulentan. Ne seća se da li je tada imao bradu i brkove. Optuženi Dragan Borojević je bio nešto mršaviji nego sada. Optuženi Milorad Šolaja je bio veoma mlad. Ne seća se njegovog nadimka, moguće je da je bio *Zicko*. Optuženi Dragan Medić je imao dužu kosu koju je nosio vezanu u rep.

Negira navode svedoka P1 da ga je on prinudio da se priključi jedinici *Škorpion*, kao i sve ostale navode ovog svedoka iznete u ovom postupku. Smatra da ovaj svedok tako postupa u nameri da

izbegne sopstvenu krivičnu odgovornost. Poznato mu je da između svedoka P1 i optuženog Željka Đukića postojao neki raniji sukob. Negira sve navode svedoka Gorana Stoparića i kaže da taj svedok potpuno netačno i lažno svedoči i da to čini iz materijalne koristi. Negira navode optuženog Željka Đukića da je na relaciji Beograd-Prolom Banja optuženi Đukić vozio kamion sa oružjem. Potvrđuje da optuženi Miodrag Šolaju nije po nekom specijalnom zadatku ostao u Podujevo/Podujevë i da mu nakon povratka iz Podujeva/Podujevë taj optuženi nije dao bilo kakav novac.

Između svedoka i optuženog Željka Đukića izvršeno je suočenje na okolnosti kada i gde je svedok optuženog imenovao za komandira voda i da li je optuženi vozio kamion sa oružjem.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih odgovara da su njegovi veliki uzori u ratu bili Jovica Stanišić, Radošević i Milorad Ulemek *Legija*. Pre dolaska u Podujevo/Podujevë od pretpostavljene komande nije dobio bilo kakvo naređenje o zadacima koje njegova jedinica treba da obavlja. Moguće je da je Spasoje Vulević pripadnicima *Škorpiona* izdao neko naređenje dok se on nalazio na sastanku u stanici policije. Nakon povratka u Prolom Banju policijske i vojne službe sprovele su istragu o tome šta se desilo u Podujevu/Podujevë i ko je to učinio. Činjenicu da ni jedan od pripadnika *Škorpiona* koji su u svojstvu svedoka saslušani u ovom postupku nije rekao da je u tom periodu službenim licima davao bilo kakve izjave, objašnjava time da je istraga vođena u tajnosti pa oni to nisu ni mogli da znaju. Negira izjave nekih svedoka da je, u nameri da od krivične odgovornosti zaštiti svog brata optuženog Dragana Medića, kao izvršioce ovog krivičnog dela imenovao Sašu Cvjetana i svedoka A, te da su zbog toga oni tada i bili uhapšeni. Potvrđuje da je, svojevremeno, preko svojih veza u MUP svedoke Dragana Sarapa i Gorana Stoparića zaštitio od krivične odgovornosti. Nije mu poznato da je među pripadnicima *Škorpiona* pominjano da je optuženi Dragan Medić izdao naređenje da se puca na civile i da je sam pucao. To je počelo da se govori tek nakon svedočenja Gorana Stoparića u ovom predmetu. Poznato mu je da je taj svedok, za lažno svedočenje u ovom predmetu, od punomoćnice oštećenih Nataše Kandić dobio novac.

Punomoćnica oštećenih je iznela primedbu da je iskaz ovog svedoka potpuno irelevantan, jer svedok ne govori istinu i pokušava da pomogne svom bratu optuženom Draganu Mediću.

Saslušanje svedoka Srbislava Biserčića

Tokom marta 1999. bio je Podujevu gde je obavljao dužnosti predsednika Izvršnog odbora Skupštine opštine Podujevo/Podujevë i komandanta Štaba Civilne zaštite. Početkom bombardovanja većina stanovništva Podujeva/Podujevë kako Albanci, tako i Srbi, iz straha od ratnih dejstava, napustila je grad. Srbi su evakuisani na područje uže Srbije, a Albanci su se smestili u obližnjim selima. U gradu su u to vreme bile prisutne lokala policija, PJP i SAJ. Pripadnici snaga policije koji su dolazili sa strane smeštali su se u praznim kućama. Tada nije bilo sukoba između policije i snaga OVK. Štab opštine Podujevo/Podujevë izdavao je propusnice za kretanje kroz grad.

Dana 28. marta u 20:00 časova saopšteno mu je da je dvorištu porodične kuće Gashi ubijeno oko 19 civila. OUP Podujevo/Podujevë, Okružni javni tužilac Prokuplje i istražni sudija izvršili su uviđaj, tela su prebačena na Odeljenje sudske medicine u Prištini, a nakon tri-četiri dana tela su kao NN osobe sahranjena na gradskom muslimanskom groblju. Nije znao iz kojih porodica potiču ubijena lica. Seća se da je nakon izvesnog vremena dolazio neki Albanac i raspitivao se o tom događaju. On mu je rekao da su neke osobe stradale u dvorištu kuće Gashi, ali nije mogao da

mu kaže da li su to bile osobe za koje on pita. Ne seća se da je prema svedoku-oštećenom Enveru Duriqiju postupao neprikladno.

Nije mu poznato ko je izvršio taj zločin jer je u to vreme u gradu bilo mnogo pripadnika različitih jedinica MUP-a.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Punomoćnica oštećenih je svojim pitanjima ukazala na različito postupanje lokalnih organa vlasti prema civilima Srbima i civilima Albancima, odnosno na to da su Albanci prvih dana bombardovanja nasilno proterani iz Podujeva/Podujevë i da im nije bio dozvoljen povratak kućama, kao i da su oni koji su ostali u gradu ubijani.

Na pitanja punomoćnice oštećenih svedok objašnjava da je kao komandant Štaba Civilne zaštite Podujevo/Podujevë, nakon tri-četiri dana od događaja, dobio naređenje da 19 tela ubijenih lica Albanske nacionalnosti sahrani na gradskom muslimanskom groblju. Nije dobio njihove identifikacije pa su stoga svi oni, osim jednog, sahranjeni kao NN osobe. Ne može da objasni navode svedoka oštećenog Envera Duriqija da su grobovi u kojima su sahranjena tela članova njegove porodice bili obeleženi imenom i prezimenom.

Fond za humanitarno pravo